

רשומות

הצעות חוק

הכנסת

5 ביולי 2004

49

ט"ו בתמוז, התשס"ד

עמוד

152	הצעת חוק מגבלות על חזרתו של עברין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ד-2004
156	הצעת חוק הרשויות המקומיות (משמעת) (תיקון מס' 4) (השעית עובר שהחלה נגד חקירה פלילית), התשס"ד-2004

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברת הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק מגבלות על חזרתו של עברין מין לסביבת נפגע העבירה, התשס"ד – 2004*

- הגדרות 1. בחוק זה –
- "בית משפט" – לרבות בית דין צבאי;
 - "חוק סדר הדין הפלילי" – חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982;
 - "מאסר בפועל" – למעט מאסר בפועל אשר בית המשפט החליט שהעברין ישא את כולו בעבודות שירות;
 - "נוק" – נזק גוף או נזק נפשי;
 - "עבודה" – בין בתמורה ובין כהתנדבות, לרבות שירות בכוחות הכטחון ושירות לאומי;
 - "עבירת מין" – עבירה המנויה בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (בחוק זה – חוק העונשין), בפרק י', כסימן ה', למעט עבירה לפי סעיף 352 וכן עבירה לפי סעיף 75 לחוק השיפוט הצבאי, התשס"ז-1955 (בחוק זה – חוק השיפוט הצבאי);
 - "עברין מין" – כל אחד מאלה:
 - (1) אדם שבצע עבירת מין בהיותו בגיר והורשע בה;
 - (2) אדם שבצע עבירת מין בהיותו קטין שמלאו לו שש עשרה שנים לפחות, והורשע בה, ובלבד שבמועד הדיון בבית המשפט לפי סעיף 2 הוא בגיר, בהגדרה זו "הורשע" – לרבות מי שבית המשפט קבע כי בצע את העבירה;
 - "שחרור ממאסר" – כולל שחרור על-תנאי ממאסר לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (בחוק זה – חוק שחרור על-תנאי).
2. (א) בית המשפט רשאי להטיל על עברין מין, בצד מגבלות על מגורים או על עבודה בקרבת מקום המגורים או מקום העבודה של נפגע העבירה (בחוק זה – מגבלות), אם שוכנע לאחר שקיים דיון בענין, כי יש צורך בהטלת מגבלות משום שלנפגע העבירה עלול להיגרם נזק של ממש אם עברין המין יתגורר או יעבוד בקרבת מקום מגוריו או מקום עבודתו.

ד ב ר י ה ס ב ר

העבירה לבין זכויות היסוד של עברין המין לחופש תנועה, לחופש עיסוק ולשימוש בקניינו.

לסעיפים 1 ו-2

לסעיפים קטנים 2(א)-(ב)

מוצע כי בית משפט יקיים דיון בענינו של עברין מין כטרם שחרורו ממאסר ואם לא נגזר עליו מאסר בפועל מיד לאחר מתן גזר הדין, ויבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו את הצורך בהטלת מגבלות על מגוריו או עבודתו בקרבת נפגע העבירה, ואת היקף המגבלות הנדרש בכל מקרה ומקרה. תנאי להטלת מגבלות על ידי בית המשפט הוא שבית המשפט שוכנע כי אם לא יוטלו מגבלות על עברין המין

כללי מטרת הצעת החוק למנוע נזק המור שעלול להיגרם לנפגע עבירות מין מהיתקלות ויחסימית ותדירה עם עברין המין שפגע בהם השב להתגורר ולעבוד בקרבתם, נזק אשר מתווסף על הנזק והפגיעה שנגרמו להם מעצם העבירה. היתקלות כזו של נפגע העבירה בעברין המין עלולה להביא את נפגע העבירה למצב של שיתוק וחוסר תפקוד, והיא מביאה לעתים נפגעי עבירות מין ומשפחותיהם לעקור ממקום מגוריהם. מוצע לקבוע מנגנון של דיון בבית משפט אשר יאפשר למנוע את חזרת עברין המין להתגורר או לעבוד בסביבת מקום המגורים של הנפגע או בסביבת מקום העבודה של הנפגע, במקרים המתאימים. המנגנון המוצע מאזן בין הצורך למנוע פגיעה נוספת בנפגע

* הצעת חוק מס' 1720/9: הועברה לוועדה ביום 1 באדר התשס"ד (3 במרס 2004).

¹ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.
² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.
³ ס"ח התשס"ז, עמ' 171.
⁴ ס"ח התשס"א, עמ' 410.

(ב) הדיון יתקיים מיד לאחר מתן גזר הדין ואם עברין המין נדון לעונש מאסר בפועל, לפני שחרורו מן המאסר.

(ג) בית המשפט יקיים דיון לפי סעיף זה לבקשת כל אחד מאלה:

(1) נפגע העבירה או אדם מטעמו;

(2) היועץ המשפטי לממשלה או נציגו;

(3) תובע משטרה;

(4) פקיד סעד שהתמנה לפי חוק הנוער (טיפול והשגחה), התש"ך-1960.⁵

ואולם בית המשפט רשאי שלא לקיים דיון אף אם התבקש לעשות כן לפי סעיף קטן זה, אם נפגע העבירה או אדם מטעמו ביקש שלא יתקיים דיון.

(ד) החליט בית המשפט להטיל מגבלות –

(1) יקבע את תקופת הזמן בה ייאסר על עברין המין להתגורר או לעבוד בקרבת מקום המגורים או מקום העבודה של הנפגע, ורשאי הוא להאריכה מעת לעת ובלבד שלא תעלה על שמונה שנים;

(2) יקבע את האזור בו ייאסר על עברין המין להתגורר או לעבוד, לפי נסיבות הענין, תוך שמירה על סודיות המען של מקום המגורים או מקום העבודה של נפגע העבירה, לפי הענין.

והכל במידה שאינה עולה על הנדרש כדי למנוע נזק של ממש לנפגע העבירה.

(ה) בית המשפט לא יטיל מגבלות לגבי מקום מגורים נוסף או לגבי מקום עבודה נוסף שנפגע העבירה עבר אליו לאחר שכבר התקיים דיון בענינו לפי סעיף זה.

ד ב ר י ה ס ב ר

קצרות יותר שייבחנו מעת לעת, ומאידך, האם במצבים מסוימים יש לאפשר הטלת מגבלות אף לתקופה ארוכה יותר, למשל כאשר הנפגע הוא קטין. כן מוצע לציין במפורש כי בית המשפט יקבע את המגבלות באופן שאינו עולה על הנדרש כדי להשיג את מטרתן; כלומר כדי למנוע נזק של ממש, גופני או נפשי, לנפגע העבירה.

לסעיף קטן (גה) עוד מוצע כי בית המשפט יוכל להטיל מגבלות רק ביחס למקום מגוריו או מקום עבודתו של נפגע העבירה במועד הדיון הראשון בענינו. ההצעה אינה באה לאפשר לנפגע העבירה לפנות לבית המשפט כל אימת שהוא מחליף מקום עבודה או מקום מגורים, ולבקש הטלת מגבלות חדשות על האדם שבצע את העבירה.

לסעיף 1 – התגדרה "עברין מין"

מוצע כי החוק יחול על עברונים שהורשעו בביצוע העבירה או שבית המשפט קבע שהם בצעו את העבירה (למשל, במקרה של הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה). יש חשיבות לכך שהטלת המגבלות תתאפשר רק לגבי אדם שבית משפט מוסמך שוכנע מעל לספק סביר שהוא אכן בצע את המעשה, עם זאת, מוצע לא להגביל את ההצעה רק למי שהורשע שכן לענין מידת הנזק שתיגרם לנפגע העבירה מהיתקלות יומיומית עם העברין אין רלוונטיות לשאלת ההרשעה כשלעצמה, אלא לשאלה אם אכן הוא האדם שבצע את העבירה.

עלול להיגרם נזק של ממש לנפגע העבירה. חשוב לציין כי מדובר על הסדר שאינו מהווה חלק מהעונש שאותו מרצה העברין, אלא בהגבלה בעלת אופי אורחי.

לסעיף קטן 2 (ג) הדיון יתקיים רק אם בית המשפט התבקש לכך על ידי נפגע העבירה או מטעמו, על ידי היועץ המשפטי לממשלה, על ידי תובע משטרה או על ידי פקיד סעד. יודגש כי לפי ההצעה היוזמה אינה חייבת להיות דוקא של נפגע העבירה ויש חשיבות לכך משום שדרישה לנקיטת יוזמה על ידי נפגע העבירה המצוי במצב חולשה ולעתים נתון ללחצים. עלולה לסכל את מטרת ההצעה. יחד עם זאת, מוצע כי בית המשפט לא יהיה חייב לקיים דיון כאמור אם נפגע העבירה ביקש זאת, שכן ייתכן שבשנים שחלפו הנפגע השתקם או שהוא כלל אינו חושש מכך שהעברין יתגורר או יעבוד בקרבתו. לעתים נפגע העבירה אינו מעונין בהגבלה כזו מחמת יחסיו עם העברין או מסיבה אחרת. כן ייתכן שדיון כאמור, לא רק שיעיף מחדש את החוויות השליליות מן העבר אלא שיצביע על אזור מגוריו או עבודתו של נפגע העבירה, המבקש להיזוטר אלמוני.

לסעיף קטן 2(ד) מוצע כי התקופה המרבית לא תעלה על שמונה שנים. תקופה זו היא ארוכה ובוועדה הוחלט כי במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית ייבחן שוב אורך התקופה, ובכלל זה האם, מחד, יש לאפשר הטלת מגבלות לתקופות

⁵ ס"ח התש"ך, עמ' 52.

הסקר נפגע
עבירה: סמכויות
וסדרין

3.

(א) בית המשפט המקיים דיון לפי סעיף 2, לא יחליט בו אלא לאחר שיוגש לו תסקיר בכתב על מצבו של נפגע העבירה ויחולו לענין התסקיר הוראות סעיפים 187(ב) עד (ו) ו-191 לחוק סדר הדין הפלילי: תסקיר לפי סעיף קטן זה יכלול גם הערכה של הנזק שעלול להיגרם לנפגע העבירה כתוצאה ממגורים או מעבודה של עברין המין בקרבת מקום המגורים או מקום העבודה של נפגע העבירה: לא הסכים נפגע העבירה לעריכת התסקיר, רשאי בית המשפט, מטעמים מיוחדים, להחליט על יסוד ראיות אחרות לענין מצבו של נפגע העבירה והנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה ממגוריו או מעבודתו כאמור.

(ב) צו כאמור בסעיף 2 יכול שיכיל דרישה למתן ערובה כדי להבטיח את קיום המגבלות שנקבעו בו: תנאי הערובה, לרבות חילוטה, יפורטו בצו.

(ג) הסמכות העניינית לדון לפי חוק זה תהא לבית המשפט שדן בעבירת המין: ואולם אם בית המשפט שדן בעבירת המין היה בית דין צבאי, אך במועד שבו יש לקיים דיון לפי חוק זה עברין המין אינו חייל, תהיה הסמכות העניינית לבית המשפט שהיה מוסמך לדון בעבירת המין אם לא היה דן בה בית דין צבאי: לענין זה "חייל" – כהגדרתו בפסקה (1) להגדרה "חייל" בחוק השיפוט הצבאי.

4.

עיון חוזר: ערר
וערעור

(א) עברין מין שהוגבל במגורים או בעבודה לפי חוק זה רשאי לפנות לבית המשפט שנתן את הצו בבקשה לעיון חוזר אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו הנסיבות ממתן הצו.

(ב) מי שביקש לקיים דיון לפי סעיף 2 (בסעיף זה – המבקש) רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר בהחלטתו שלא להטיל מגבלות או לבטל מגבלות שהוטלו, אם נתגלו עובדות חדשות או נשתנו הנסיבות ממתן ההחלטה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 1 – ההגדרה "עבודה"

מוצע כי המגבלות יוכלו להתייחס לעבודה גם אם היא מתבצעת בתמורה וגם אם היא מתבצעת בהתנדבות, וכי שירות צבאי ושירות לאומי ייחשבו אף הם כעבודה. מחבר על סוגים שונים של עיסוקים קבועים ויחזימיים ואין הצדקה להבחין ביניהם לענין הנזק שעלול להיגרם לנפגע העבירה.

לסעיף 3 מוצע כי בית המשפט לא יקבל החלטה אם להטיל או לא להטיל מגבלות, ובאיוזה היקף אלא לאחר שהוגש לו תסקיר מקצועי על מצב נפגע העבירה ועל הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה ממגורים או עבודה של עברין המין בסביבתו. במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית תשקול הועדה אם יש מקום לחייב את בית המשפט לקבל גם תסקיר על מצב העברין, ולשקול בעת הדיון גם את מצבו של העברין ואת הנזק שעלול להיגרם לו מהטלת מגבלות עליו.

מוצע כי לשם אכיפת ההוראות יוכל בית המשפט להורות על מתן ערובה, בדומה לקבוע בחוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 ובדוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991, לענין אכיפת צו מניעת הטרדה מאיימת וצו הגנה לפי אותם חוקים. יצוין כי ניתן יהיה לאכוף את הוראות בית המשפט גם בדרך של אכיפה פלילית בהתאם להוראת סעיף 287 לחוק העונשין, הקובעת כי הפרת הוראה שניתנה בדיון על ידי בית משפט היא עבירה שיש להעניש בה מאסר שנתיים.

לסעיף 4 מוצעים הסדרים בדבר עיון חוזר, ערר וערעור.

הועדה החליטה לשקול במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית אם ראוי להחיל את ההצעה גם על מי שנקבע שבצע את העבירה, אך לא הורשע בשל כך שנקבע כי סבל ממחלת נפש בעת מעשה, ובית המשפט הורה על אשפוז או על קבלת טיפול מרפאתי לפי סעיף 15(ב) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991, שהייתה או חזרתה של אדם כאמור לסביבת נפגע העבירה עלולה לגרום לנפגע נזק חמור לא פחות מחזרה של עברין מין לסביבתו. מאידך, מדובר על אדם שנקבע כי הוא פגוע וחולה בעצמו: כן לא ברור האם בית המשפט הוא הגורם המתאים לדון בהטלת מגבלות לפי הצעה זו על אדם שהוא חולה נפש.

מוצע כי החוק יחיל רק על עברנים שבעת שמתקיים הדיון בבית המשפט בהטלת מגבלות עליהם הם בגירים, ואשר בעצו את עבירת המין בהיותם לפחות מעל גיל 16, זאת, מתוך תפיסה שהטיפול בעברניו מין קטינים הוא טיפול שיקומי והטלת מגבלות כאמור בהצעה זו עלולה לפגוע באופן ממשי באפשרות השיקום. עם זאת, גם אם העברין היה קטין בעת ביצוע העבירה, היותקלות זמיהמית של נפגע העבירה בו עלולה לגרום לנפגע, שבמרבית המקרים יהיה קטין בעצמו, נזק חמור. מוצע על כן איזון לפיו אם בעת ביצוע העבירה היה העברין מעל גיל 16 ובעת הדיון בבית המשפט הוא בגיר, והוא משתחרר אל הקהילה כאשר הוא אחראי למינשו, יוכל בית המשפט לקיים דיון ולהטיל עליו מגבלות.

- (ג) ניתנה החלטה לפי סעיף 2 במעמד פסק הדין והוגש ערעור על פסק הדין. ניתן לערער על ההחלטה כעל חלק מפסק הדין.
- (ד) על החלטה שניתנה לפי סעיף 2 במעמד פסק הדין ולא הוגש ערעור על פסק הדין, על החלטה שניתנה שלא במעמד פסק הדין או על החלטה בעיון חוזר, רשאי עברין המין או המבקש לערור בפני בית משפט שלערעור, שידון בערר בשופט יחיד.
5. (א) צו כאמור בסעיף 2 שהטיל מגבלות על עברין מין, שהוא משוחרר על-תנאי לפי חוק שחרור על-תנאי, יהווה חלק מתנאי הרשיון למשוחרר על-תנאי לפי סעיף 14 לאותו חוק, לכל דבר וענין.
- (ב) ועדת שחרורים אשר דנה בביטול שחרור על-תנאי ממאסר לפי סעיף 21 לחוק שחרור על-תנאי בשל הפרת מגבלות שהוטלו לפי חוק זה, תשקול גם את ענינו של נפגע העבירה לפי חוק זה.
6. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.
7. חוק זה בא להוסיף על סמכות בית המשפט לפי כל דין, לרבות סמכותו לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991⁶, ולפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001⁷, וכן על סמכות הגורמים המוסמכים לפי חוק שחרור על-תנאי להחליט על שחרור על-תנאי ממאסר של עברין מין ולהתנות את השחרור בתנאים.

מגבלות כחלק מתנאי הרשיון למשוחרר על-תנאי ממאסר

ד ב ר י ה ס ב ר

השלישית החליטה הועדה לדון בשאלות נוספות כדלקמן:

– האם כאשר עברין המין הוא חייל ידון בית הדין הצבאי בהטלת מגבלות עליו או שמא הערכאה הראויה לדון בכך בכל מקרה היא בית משפט רגיל?

– האם יש צורך להבטיח שיהיה לעברין יצוג משפטי בדיון בבית משפט שבו עלולות להיות מוטלות עליו מגבלות?

– האם ראוי להסמיך את ועדת השחרורים הדנה בשחרור על-תנאי של אסיר עברין מין לקבוע במסגרת רשיון השחרור שלו מגבלות מהסוג המוצע בהצעה במקום לקיים את הדיון בבית המשפט?

– האפשרות שבמקום תסקיר נפגע ניתן יהיה להגיש חוות דעת מומחה שימנה בית המשפט.

– קביעת שר החוזה כשר נוסף הממונה על ביצוע החוק לצד שר המשפטים.

חברת הכנסת גילה גמליאל

לסעיף 5 מוצע כי כאשר עברין המין הוא אסיר ברשיון משוחרר שחרור על-תנאי ממאסר לפי חוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001, ובית המשפט התבקש לקיים דיון בענינו והטיל עליו מגבלות לפי ההצעה יהיה הצו המטיל את המגבלות חלק מהתנאים ברשיון השחרור שלו. משמעות הדבר היא שהפרת אותם תנאים תהיה עילה לביטול השחרור על-תנאי לפי סעיף 21 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר. בסעיף 21(ג) לאותו חוק מפורטים שיקולים שעל ועדת השחרורים לשקול כאשר היא דנה בביטול שחרור על-תנאי מחמת הפרת תנאים ברשיון. מוצע לציין במפורש כי כאשר העילה לדיון כזה היא הפרת מגבלות שהוטלו לפי חוק זה, תשקול הועדה גם את ענינו של נפגע העבירה ואת הנוק שעלול להיגרם לו מהיותקלות נוספת בעברין המין.

לקראת ההכנה לקריאה השנייה ולקריאה השלישית במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה

⁶ ס"ח התשנ"א, עמ' 138.
⁷ ס"ח התשס"ב, עמ' 6.

מתפרסמת כזה הצעת חוק של חבר הכנסת מטעם ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת:

הצעת חוק הרשויות המקומיות (משמעת) (תיקון מס' 4) (השעית עובר שהחלה נגדו חקירה פלילית), התשס"ד-2004*

- תיקון סעיף 20
1. בחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978, בסעיף 20, בסופו יבוא: "ובשנוי זה: החלה חקירה פלילית של המשטרה נגד עובר כעבירה שלדעת היועץ המשפטי של הרשות המקומית יש עמה קלון, רשאי ראש הרשות המקומית, לאחר שהתייעץ עם היועץ המשפטי ועם הממונה על משאבי האנוש, ברשות המקומית, להשעות את העובר לתקופה שלא תעלה על 45 ימים; בית הדין רשאי להורות על הארכת תקופת ההשעיה, לפי בקשת ראש הרשות המקומית, לתקופות נוספות שכל אחת מהן לא תעלה על _____".
- הוראת מעבר
2. על עובר רשות מקומית שחקירה פלילית, כאמור בסעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978, כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, החלה לפני פרסומו של חוק זה יחולו הוראות...".

ד ב ר י ה ס ב ר

בהצעת חוק הרשויות המקומיות (משמעת) (תיקון מס' 4) (השעית עובר שהחלה נגדו חקירה פלילית), התשס"ד-2004, המתפרסמת כזה, מוצע לשנות את הדין הקיים היום בחקנות התאמת הוראות, רק לגבי ההוראה הקבועה היום בסעיף 47(ג) רישא לחוק הרשויות המקומיות (משמעת). כפי ששונתה והותאמה בנקנה 7 לתקנות התאמת הוראות: תקנה זו מקנה סמכות מעין שיפוטית לראש רשות מקומית להשעות עובר, סמכות הנהיגה כאמור לנציב שירות המדינה, ולהגביל את סמכות ראש הרשות המקומית להשעות עובר בשל קיום חקירה פלילית בעבירה שלדעת היועץ המשפטי של הרשות המקומית יש עמה קלון, לתקופה שלא תעלה על 45 ימים. מעבר לכך יוגד להחלטה בדבר החקירה הפלילית - מוצע לתקנות את סמכות הערכת מועד ההשעיה מעבר ל-45 ימים לבית הדין למשמעת של הרשויות המקומיות שיהיו בענין על פי בקשת ראש הרשות המקומית.

בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית תתן הועדה את דעתה לענייני אלה:

- משך תקופות ההשעיה המרבית שיוכל בית הדין להשעות עובר בכל פעם ופעם;

- קביעת הוראות מעבר לענין עובר שחקירה פלילית נפתחה נגדו טרם היכנסו לתוקף של חוק זה, וזמן היתר התייחסות לתקנה 7 לתקנות התאמת הוראות בידי החלת הוראותיה על עובר רשות מקומית שחקירה פלילית, כאמור בסעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978 כנוסחו בסעיף 1 לחוק זה, החלה לפני פרסומו של חוק זה.

חוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963 (ס"ח התשכ"ג, עמ' 50) (להלן - חוק שירות המדינה משמעת) החל על עובדי המדינה, חל מכה סעיף 20 לחוק הרשויות המקומיות (משמעת), התשל"ח-1978, בין היתר, גם על עובדי הרשויות המקומיות. "הכל בשינויים ובתיאומים שיקבע שר הפנים באישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת".

סעיף 47 לחוק שירות המדינה משמעת קובע את דרכי השעית עובר שהחלה נגדו חקירה פלילית, שלדעת נציב שירות המדינה יש עמה קלון, ומקנה לו את הסמכות להשעות עובר, הכל כפי שנקבע בסעיף האמור.

תקנות הרשויות המקומיות (משמעת) (התאמת הוראות), התשל"ט-1979 (ק"ח התשל"ט, עמ' 786) (להלן - תקנות התאמת הוראות) מקנות את סמכות נציב שירות המדינה לראש הרשות המקומית (תקנה 7(ג)) תקנה 7 לתקנות התאמת הוראות קובעת דרכי השעיה שונות מהאמור בסעיף 47 לחוק שירות המדינה משמעת שלפיהן רשאי ראש הרשות המקומית, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי של הרשות המקומית, להשעות את העובר לתקופה שלא תימשך מעבר למועד מתן החלטה בדבר תוצאות החקירה הפלילית: ואלום, אם החלט להגיש כתב אישום נגד העובר, לא תימשך ההשעיה מעבר לחמישה עשר ימים מיום נמרו ההליכים בכתב האישום (להלן - גמר ההליכים הפליליים), ואם נסתיימו ההליכים הפליליים ותוך חמישה עשר הימים מיום גמר ההליכים הפליליים הוגשה קובלנה נגד העובר על עובדות שעלו במהלך החקירה או דיון בבית המשפט - תימשך ההשעיה לא מעבר לגמר ההליכים המשמעתיים (פסקאות (1) ו-(2) בסעיף 47(ג) המובא בתקנה 7 לתקנות התאמת הוראות).

חבר הכנסת גלעד ארדן

* הצעת חוק מס' 1365/05: הועברה לוועדה ביים א' בבסלו התשס"ד (26 בנובמבר 2003).
1 ס"ח התשל"ח, עמ' 153: התש"ג, עמ' 102.
** המועד ייקבע בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית.
*** ההוראות ייקבעו בעת הכנת הצעת החוק לקריאה השנייה ולקריאה השלישית.